

17. I § 149, stk. 4, indsættes efter „§ 55, stk. 1“: „§ 58, stk. 1“.

Stk. 1 affattes således:

„Overtrædelse af vilkår og betingelser, fastsat i medfør af §§ 57-59 samt § 60, stk. 2, straffes med bøde eller hæfte.“

§ 2.

Bestemmelserne i § 1, nr. 1-6 og nr. 17, træder i kraft ved lovens bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter, hvornår de øvrige bestemmelser i § 1 skal træde i kraft.

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Almindelige bemærkninger vedrørende ændring af lovens kapitel 6.

Baggrunden for de foreslåede ændringer i lovens kapitel 6 om flyvepladser og andre luftfartsanlæg er den udvikling, der har fundet sted i de senere år med hensyn til anlæg af nye flyvepladser for mindre fly. Efter den gældende § 55 kræves der tilladelse af ministeren for offentlige arbejder til at indrette og drive en flyveplads, hvis benyttelse til flyvning står åben for offentligheden, og i § 56 er det bestemt, at sådan tilladelse kun må meddeles, såfremt det findes foreneligt med almene hensyn. Ifølge bemærkningerne til denne bestemmelse i forslaget til den gældende luftfartslov skal det i så henseende tages i betragtning blandt andet, om vedkommende landområde allerede har det tilstrækkelige antal flyvepladser, om flyvepladsen tænkes placeret på et sted, hvor den vil være til gene for omgivelserne, og om arealet med større fordel kan anvendes på anden måde. Når det gælder flyvepladser, der ikke står åbne for offentligheden, kræves der derimod ingen tilladelse efter luftfartsloven, medmindre det efter ministeren for offentlige arbejders bestemmelse er foreskrevet, at der skal foreligge en sådan tilladelse givet af luftfartsvesenet (§ 59). Sådanne private flyvepladser kan altså anlægges uden, at de i § 56 nævnte almene hensyn bliver vurderet. Adgangen til at foreskrive tilladelsespligt er alene benyttet med hensyn til anlæg af private pladser inden for civile eller militære flyvepladser kontrol- og trafikzoner samt inden for en afstand af 10 km fra offentlige flyvepladser, og med hensyn til anlæg og drift af private pladser, der benyttes til skoleflyvning, rundflyvning og svæveflyvning. Disse forskrifter er udfærdiget af hensyn til luftfartens sikkerhed og er i øvrigt ikke givet som generelle retsforskrifter, men som en administrativ instruks til luftfartsvesenet.

Under denne retstilstand har der udviklet sig er meget stort antal private flyvepladser over hele landet. Man er bekendt med ca. 75 fast etablerede private pladser, men antallet af arealer, hvorpå der af og til lander og starter fly, er meget større og kan

overhovedet ikke opgøres, idet der ikke i luftfartsloven findes en definition, hvorved det kan fastslås, om et areal er en flyveplads. Selv om disse flyvepladser lovligt har kunnet anlægges uden tilladelse som pladser, der ikke står åbne for offentligheden, har det ikke kunnet forhindres, at mange af pladserne i realiteten blev offentlige i og med, at ejeren gjorde det kendt, at hans flyveplads kunne benyttes af enhver uden forud indhentet tilladelse, eller at tilladelse ville blive givet til enhver, der anmodede om det. På den måde har der kunnet opstå flyvepladser, der formelt er private, men hvor der foregår en betydelig trafik med fly, der tilhører mange af hinanden uafhængige personer, og som i mange tilfælde er faststationeret på pladsen, og flere af disse pladser har et større årligt antal operationer end mange af de flyvepladser, der er godkendt som offentlige. Benyttelsen af sådanne private flyvepladser har også i adskillige tilfælde givet anledning til konflikter med de miljømæssige hensyn.

På baggrund af de uheldige virkninger af den nugældende adgang til anlæg af ikke-offentlige flyvepladser må det anses for påkrævet at opnå fuldstændig kontrol med anlæg af nye flyvepladser samt med udvidelse af bestående pladser i såvel anlægs- som driftsmæssig henseende. Benyttelse af flyvepladser og lufthavne betragtes i miljøbeskyttelsesloven som særlig forurenende virksomhed og vil under visse omstændigheder kunne kræves begrænset eller bragt til ophør. Ved den her foreslåede ændring af luftfartsloven søges der ikke hjemmel til nedlæggelse af allerede lovligt anlagte flyvepladser, men alene et grundlag for, at der fra de centrale luftfartsmyndigheders side kan udøves en kontrol med samtlige flyvepladser anvendelse og i fornødent omfang sættes grænser for benyttelsen af en plads. Men hensyn til anlæg af nye flyvepladser vil man fremtidig være yderst tilbageholdende og kun give tilladelse i tilfælde, hvor en ny flyveplads skal erstatte en eller flere eksisterende pladser, eller hvor et behov for en flyveplads virkelig kan dokumenteres.